

Massa sovint amagada darrere pseudònims, una gent ben o mal intencionada retreu al moviment polític-cultural nord-català que està donant suport al Consell General i, en canvi, critica massa el Jaume Roure.

Unes afirmacions estranyes, dubtoses, a la imatge del [missatge de Merry Strip \(MS\)](#) .

Suposi que la intenció és menystenir la campanya engegada per la Federació: [No a la descatalanització de Catalunya nord](#) , una campanya motivada per la conscienciació d'una part de la societat que les coses van enrere.

Doncs és evident que a la campanya aquesta, l'ajuntament Perpinyanenc i la Universitat de Perpinyà van esmentats més que el Consell General ja que les dues primeres institucions obren per la defensa de la catalanitat des de fa unes dècades, cosa que no fa el Consell General i, cal saber que és imperdonable que el Consell General, una institució no hagi fet res quan era de dreta i que faci molt poc ara que és d'esquerra.

Per a tranquil·litzar M.S vull deixar clar que tant el Consell General com la vila de Perpinyà no fan prou per impedir la descatalanització del país, però no se poden posar al mateix nivell per una simple raó : al Consell General només hi ha elegits de partits francesos, els catalanistes no hi sem pas representats, mentre que a l'ajuntament de Perpinyà hi ha elegits catalanistes, elegits que han de defensar els nostres interessos i els símbols de catalanitat de la ciutat.

Quan el 1993, el Jean-Paul Alduy va presentar-se a les eleccions municipals de Perpinyà va compondre la seua llista amb candidats d'Unitat Catalana, uns candidats clarament catalanistes, uns candidats elegits per a defensar i tirar amunt la catalanitat.

Al Consell General no hi ha cap candidat amb aquestes característiques. Podem i hem de criticar el Consell General per mor que tingui en compte les nostres sol·licituds, hem d'apretar i fer pinya per mor que elegits de partits polítics franco-francesos ens tinguin en compte i, si un dia tenim catalanistes elegits al Consell General els exigirem resultats ja que és amb aquesta etiqueta que hauran guanyat els comicis.

Per això crec que és del tot normal que hàgim d'exigir més del Jaume Roure, de la Virginie Barre (Unitat Catalana) i també del Jordi Vera (CDC), tots tres eixits de partits identificats com a catalans, que el que podem exigir del Marcel Mateu (PS) un partit francès. Els primers, els nostres, han de lluitar de manera aferrissada per restablir els nostres drets de catalans, i al meu entendre, si ho fan, no queda sempre clar.

Per exemple, quan l'Enric Vilanova s'expressava en català al ple de l'ajuntament de Perpinyà, cap dels tres es va atrevir a fer el mateix, demanant així la normalització de l'ús de la llengua catalana. Tampoc he vist que cap dels tres reaccionés al tancament del CeDACC o a la desaparició de la Casa Pairal; i cap dels tres va manifestar la seua desaprovació a la imposició d'una bandera francesa a les escoles de Perpinyà...

Reconec que el Jaume Roure ha fet feina, no se li pot negar, però ell ha d'acceptar les crítiques; quan s'entenen ajuden a millorar.

Hervé Pi